

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔๐/๒๕๕๗

เรื่องพิจารณาที่ ๘/๒๕๕๗

วันที่ ๑๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

เรื่อง พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ ประกอบมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ หรือไม่

ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี (นายประมุต สุตะบุตร) ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๑๒/๒๕๕๕ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ขอให้จริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

นายประมุต สุตะบุตร ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้องคณะกรรมการกำกับตลาดทุน เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และประธานคณะกรรมการกำกับตลาดทุน เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อศาลปกครองกลางว่า ผู้ฟ้องคดีได้ขอซื้อหน่วยลงทุนประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาวจากบริษัทหลักทรัพย์กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) และได้รับแจ้งจากพนักงานบริษัทดังกล่าวว่าผู้ฟ้องคดีจะต้องกรอกแบบประเมินความเสี่ยงในการลงทุน และหากไม่ยินยอมกรอกแบบประเมินดังกล่าว ก็ไม่สามารถขายหน่วยลงทุนให้ได้ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ ทธ/น/ข. ๔๗/๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์ในการให้คำแนะนำการลงทุนและการให้บริการเกี่ยวกับการซื้อขายหน่วยลงทุน ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ ซึ่งข้อ ๑๑ กำหนดให้ผู้ลงทุนต้องเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และข้อ ๑๒ กำหนดว่าผู้ลงทุนรายใดปฏิเสธที่จะให้ข้อมูล หรือให้ข้อมูลไม่ครบถ้วนตามที่กำหนด

- ๒ -

ในข้อ ๑๑ บริษัทหลักทรัพย์ต้องปฏิเสธไม่ให้คำแนะนำการลงทุนและไม่ขายหน่วยลงทุนให้แก่ผู้ลงทุนรายดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าประกาศดังกล่าวไม่เป็นไปตามเหตุผลท้ายประกาศและเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเกินเลยไปกว่าการตรวจสอบความมีตัวตนของผู้ลงทุน อีกทั้งอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้รวมถึงการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายแต่อย่างใด ข้อกำหนดตามประกาศดังกล่าวที่ให้บริษัทหลักทรัพย์ต้องปฏิเสธไม่ให้คำแนะนำการลงทุนให้แก่ผู้ลงทุนและไม่ขายหน่วยลงทุนให้ผู้ที่ไม่ยินยอมกรอกแบบประเมินดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองและคุ้มครอง จึงขอให้ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนประกาศดังกล่าวเฉพาะส่วนที่ ๒ การเปิดบัญชีและการรู้จักกับผู้ลงทุน ข้อ ๘ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องและคำแถลงโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนของคำปรารภ และมาตรา ๒ รวมทั้งประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุนที่ ทธ/น/ข. ๔๗/๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์ในการให้คำแนะนำการลงทุนและการให้บริการเกี่ยวกับการซื้อขายหน่วยลงทุน ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ ประกอบมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ จึงเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖

ศาลปกครองกลางพิจารณาคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า คำปรารภหมายถึงข้อความก่อนที่จะถึงมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงไม่ใช่บทบัญญัติที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี และประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ ทธ/น/ข. ๔๗/๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์ในการให้คำแนะนำการลงทุนและการให้บริการเกี่ยวกับการซื้อขายหน่วยลงทุน ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ ก็มีใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ศาลปกครองจะต้องส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ส่วนมาตรา ๒ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดเงื่อนไขการใช้บังคับกฎหมายเป็นสองช่วง ซึ่งกฎหมายดังกล่าวได้ตราขึ้นก่อนรัฐธรรมนูญใช้บังคับ และกฎหมายดังกล่าวในบางมาตราเป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ในมาตรา ๒๘ จึงย่อมมีผลเป็นเงื่อนไขการบังคับใช้กฎหมายและย่อมทำให้การกระทำใด ๆ

ที่ดำเนินการตามความในบทบัญญัติมาตราต่าง ๆ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ไม่มีผลทางกฎหมาย เช่นกัน จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีประสงค์จะได้แย้งว่าบทบัญญัติเกี่ยวกับเงื่อนไขในการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามความในมาตรา ๒ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ผลเชื่อมโยงต่อการนำบทบัญญัติมาตราอื่นของกฎหมายดังกล่าวไปใช้บังคับต่อไป อันเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจำเป็นต้องใช้บังคับแก่คดีชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และยังไม่มีความวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว จึงส่งความเห็นในส่วนนี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย ในระหว่างนั้น ให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปได้ แต่ให้รอการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ”

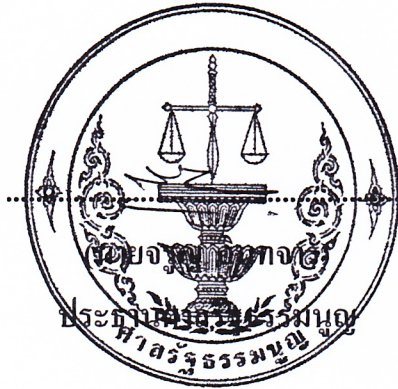
พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒ บัญญัติว่า “พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๔ มาตรา ๗ ถึงมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๓๑ มาตรา ๒๖๒ มาตรา ๒๖๓ มาตรา ๓๑๘ ถึงมาตรา ๓๒๐ และมาตรา ๓๓๒ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป” เมื่อพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับโดยครบถ้วนทุกมาตราแล้วก่อนที่จะมีประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุนที่ ทธ/น.ข. ๔๗/๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์ในการให้คำแนะนำการลงทุนและการให้บริการเกี่ยวกับการซื้อขายหน่วยลงทุน ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ อันเป็นวัตถุแห่งคดีในศาลปกครองกลาง พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับเงื่อนไขในการบังคับใช้กฎหมาย จึงไม่ใช่บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลปกครองกลางจะใช้บังคับ

- ๔ -

แก้คดี กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะ
รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

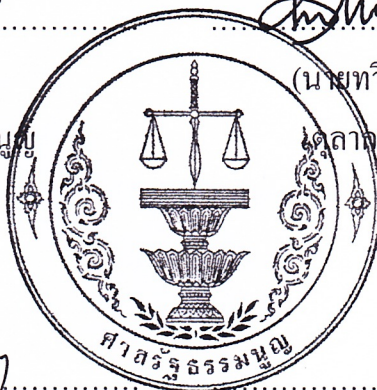
(คำสั่งที่ ๔๐/๒๕๕๗)

(นายจรูญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล ไซกอรู)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ